

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä marraskuuta 2020

768/2020

Laki

sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 8 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 19 ja 26 §,

sellaisena kuin niistä on 8 §:n edellä oleva väliotsikko laissa 1168/2002,

muutetaan 2 §:n 19 kohta, 2 a ja 6 §, 8 a §:n 4 ja 5 momentti, 9 §, 9 a §:n 1 momentti sekä 9 b, 11, 12, 14, 16, 17, 20 b, 21 a, 22, 23 ja 26 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 19 kohta sekä 2 a ja 20 b § laissa 1400/2010, 6 § osaksi laeissa 1132/2013, 501/2015 ja 1226/2018, 8 a §:n 4 momentti sekä 9, 16, 17 ja 21 a § laissa 1180/2016, 8 a §:n 5 momentti laissa 1168/2002, 9 a §:n 1 momentti sekä 9 b ja 26 b § laissa 1226/2018, 12 § osaksi laeissa 1400/2010, 612/2012 ja 1722/2015, 14 § laeissa 1400/2010 ja 612/2012, 22 § laeissa 1400/2010 ja 1226/2018 ja 23 § osaksi laissa 1400/2010, sekä

lisätään lakiin uusi 6 a § seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

19) *rekisteröidyllä käyttäjällä* sellaista luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää maakaasua tässä laissa tarkoitettuun verottomaan tarkoitukseen ja joka on rekisteröitynyt verovelvolliseksi valmisteverotuslain (182/2010) 5 luvussa säädetyllä tavalla;

2 a §

Niistä kaasumaisista ja kiinteistä hiilivedyistä, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi taikka joita myydään lämmitykseen, on suoritettava vero verotaulukossa säädetyn vastaavan lämmityspolttoaineen verokannan mukaisesti.

Verovelvollinen on se, joka luovuttaa tai käyttää itse 1 momentissa tarkoitettuja polttoaineita lämmitykseen.

Sähkön valmisteveron määräämisen perusteet

6 §

Sähkön valmistevero ja huoltovarmuusmaksu on suoritettava kultakin verokaudelta liitteen verotaulukon mukaisena siitä sähkön määrästä, jonka:

1) verkonhaltija luovuttaa kulutukseen;

2) sähköntuottaja tai pientuottaja tuottaa, sekä siitä määrästä, jonka sähköntuottaja tai pientuottaja on hankkinut verottomasti ja käyttää itse tai luovuttaa verolliseen kulutukseen;

3) 5 §:n 3 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen käyttää verokauden aikana, jolloin vero suoritetaan sähkön veroluokan I ja II veron erotuksen suuruisena;

4) 5 §:n 4 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen ottaa vastaan tai tuo maahan;

5) verottoman sähkövarastonpitäjä luovuttaa kulutukseen.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa säädetään, kulutukseen luovutettuna tai käytetyn sähkön määränä voidaan pitää sitä määrää, josta sähköverkonhaltija suoraan tai myyntiyhtiön kautta veloittaa sähkön käyttäjää siirron yhteydessä. Yhdelle tai useammalle verokaudelle kuuluva verotettavan sähkön määrä voidaan tällöin kohdistaa sille verokaudelle, jonka aikana sähkön käyttäjää veloitetaan toimitetusta tai toimitettavasta sähköstä. Jos sähkön veroa on tällöin muutettu, vero on suoritettava toimitusajankohtana voimassa olevan veron mukaisena.

6 a §

Jos sähkö on hankittu tai tuotettu veroluokan I verolla mutta se on käytetty veroluokkaan II oikeuttavaan tarkoitukseen, sähkön käyttäjällä on oikeus hakemuksesta saada veroluokan I ja II erotusta vastaava veron ja huoltovarmuusmaksun palautus. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen sähkön käytöstä.

Palautusta voi hakea sähköverkonhaltijalta tai sähköntuottajalta kalenterivuoden tai erikseen kalenterikuukauden aikana hankitusta sähköstä. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Veronpalautus maksetaan sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jona tuotteet on hankittu.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

8 a §

Jos yritys on luovuttanut tilikauden jälkeen toiselle tässä pykälässä tarkoitettuja tuotteita, joista on palautettu veroa 1 momentin nojalla, maksettu veronpalautus peritään takaisin. Yrityksen on tehtävä luovutuksesta viipymättä ilmoitus Verohallinnolle tässä momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään. Jos yrityksen tilikausi on muu kuin kalenterivuosi, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan kuitenkin tilikauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden alusta.

9 §

Verkonhaltijan, sähköntuottajan ja pientuottajan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi. Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa.

9 a §

Verohallinto voi antaa hakemuksesta luvan toimia verottoman sähkövaraston varastonpitäjänä sekä luvan verottoman sähkövaraston pitämiseen. Luvan on oltava voimassa toiminnan alkaessa ja sen aikana.

9 b §

Sähkön verottoman varastoinnin on tapahduttava verottomassa sähkövarastossa. Varastoon syötetyn ja varastosta otetun sähkön määrä on mitattava luotettavalla tavalla. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä sähkön mittauksesta.

11 §

Valtuutetun varastonpitäjän on suoritettava kivihiilen valmisteveroa ja huoltovarmuusmaksua niiden määrien perusteella, jotka on verokauden aikana:

- 1) luovutettu varastonpitäjän kirjanpidon mukaan verolliseen kulutukseen;
- 2) otettu varastonpitäjän omaan kulutukseen.

12 §

Valmisteverotonta ja huoltovarmuusmaksutonta on:

- 1) kivihiili, joka käytetään teollisessa tuotannossa raaka-aineena tai apuaineena taikka välittömästi ensikäytössä tavaran valmistuksessa;
- 2) kivihiili, jonka valtuutettu varastonpitäjä toimittaa muualle unionin alueelle kuin Suomessa kulutukseen luovutettavaksi;
- 3) kivihiili, joka käytetään sähköntuotannossa ja erillisen sähköntuotannon ylösajossa, alasajossa tai tuotantovalmiuden ylläpitämisessä;
- 4) kivihiili, joka käytetään alusliikenteen polttoaineena muuten kuin yksityisellä huvialuksella.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu verottomuus ja maksuttomuus ei kuitenkaan koske 1 §:n 3 momentissa tarkoitettua sähköntuotantoa eikä 2 §:n 5 b kohdassa tarkoitettua pientuottajan sähköntuotantoa.

Jos valtuutettu varastonpitäjä ei voi jälkikäteen tehtävässä tarkastuksessa esittää 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua verottomasta toimituksesta luotettavaa selvitystä, tuotteista on suoritettava valmistevero sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

14 §

Jos muu kuin valtuutettu varastonpitäjä on käyttänyt kivihiiltä 4 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla tai 12 §:n 1 momentin 1, 3 tai 4 kohdassa verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, veronalennus tai verottomuus toteutetaan palauttamalla suoritettu vero tai osa verosta hakemuksesta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden tai erikseen tammi–kesäkuun ja heinä–joulukuun aikana käytetystä kivihiilestä. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu käyttöajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Palautusta ei makseta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

16 §

Vero polttoturpeesta ja mäntyöljystä suoritetaan kultakin verokaudelta sinä päivänä voimassa olevien säännösten mukaan, jona polttoturve ja mäntyöljy on käytetty 15 §:ssä mainittuun tarkoitukseen.

17 §

Edellä 15 §:ssä tarkoitettujen käyttäjien on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi. Rekisteröintimenettelyistä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa.

20 b §

Sen lisäksi, mitä valmisteverotuslaissa säädetään veron suorittamisesta, rekisteröidyn käyttäjien on suoritettava vero ja huoltovarmuusmaksu verokauden aikana verolliseen tarkoitukseen käytetystä maakaasusta.

21 a §

Maakaasuverkonhaltijan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi.

Se, joka käyttää maakaasua verottomaksi säädettyyn tarkoitukseen, voi hakeutua rekisteröidyksi käyttäjäksi.

Rekisteröintimenettelystä säädetään valmisteverotuslain 5 luvussa. Edellä 2 momentissa tarkoitettuun rekisteröityyn käyttäjään sovelletaan, mitä verovelvolliseksi rekisteröityneestä säädetään. Jos rekisteröity käyttäjä itse pyytää rekisteristä poistamista, Verohallinto poistaa käyttäjän rekisteristä kuitenkin siitä lukien, kun pyyntö on tehty.

Verohallinto saa salassapitosäännösten estämättä luovuttaa rekisteröidyksi käyttäjäksi rekisteröityneiden nimet ja yhteystiedot maakaasuverkonhaltijalle ja maakaasun valtuutetulle varastonpitäjälle.

22 §

Edellä 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu veronalennus ja 21 §:ssä tarkoitettu verottomuus voidaan toteuttaa palauttamalla hakemuksesta maakaasusta suoritettu vero tai osa verosta käyttäjälle.

Palautusta voi hakea kalenterivuoden taikka erikseen tammi–kesäkuun ja erikseen heinä–joulukuun aikana käytetystä maakaasusta. Palautusta on haettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon edellä mainittu ajanjakso kuuluu. Palautuksen edellytyksenä on, että hakija esittää luotettavan selvityksen tuotteiden verottomasta käytöstä. Veronpalautus maksetaan sinä ajankohtana voimassa olleen verotaulukon mukaisesti, jolloin tuotteet on hankittu. Veronpalautusta ei suoriteta, jos palautettava määrä on alle 330 euroa.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä valmisteverotuslain 83 a §:ssä säädetään.

23 §

Sähköön, polttoturpeeseen ja mäntyöljyyn ei sovelleta valmisteverotuslain 21–29 §:ää, 8 lukua eikä ennen siirron aloittamista Verohallinnolle tehtävää ilmoitusta koskevia 9 luvun säännöksiä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Kivihiiileen ja maakaasuun ei sovelleta valmisteverotuslain ennen siirron aloittamista Verohallinnolle tehtävää ilmoitusta koskevia 9 luvun säännöksiä.

26 b §

Sähköverkonhaltijan, sähköntuottajan ja verottoman sähkövarastonpitäjän on vuosittain annettava tuensaajakohtaisesti tiedot Verohallinnolle 4 §:n 2 momentin mukaisista sähköön luovutuksista. Myös sen, joka luovuttaa mainittua sähköä edelleen muille tuensaa-jille, on annettava vuosittain Verohallinnolle näitä luovutuksia koskevat tiedot. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista tai tietojen antamista koske- vasta menettelystä.

Verohallinnon on annettava tiedonantovelvolliselle päätös, jos tämä kieltäytyy anta- masta 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka Verohallinto on kehottanut antamaan. Pää- töksen tiedoksiantoon sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä an- netun lain 56 §:ssä säädetään. Tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021.

768/2020

Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 2020

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Matti Vanhanen